

Juhász Melinda fotója

2017

áramlik köröttem az idő,
sűrű napjaim – kabátom sarkát tépi,
kabátom gondokkal átítatott posztó.

elégia csusszan ki a kezemből,
szonettbe markolok, idegenek
szidalmi között egyensúlyozok
egy óriási méretű tükörrel, de
a fotogramokat már elnyelte
az éjszakai eső, a pocsolyák
arcába szóródtak illúzióim:

az egyhangúságot megtöri a
2017 élénk színű halpikkely.

nézem, és nem ismerem magamra,
ugyan, minek kell ez, be vagyok
programozva, átírtam a szenzoraim
paramétereit, miközben azt hittem,
lázadó kívülálló vagyok, ésszerűen.

az önvalót szeretni

elindulni, megszabadulva
az idő lefojtott hangjától
(a héja youtube-os vinnyogása
jut erről eszembe)

asszociációk
mindhárom rétegét összetörni:
mi jut róla eszembe?
miért jó ez nekem?
miért irigylik ezt tőlem?

most mit és ki nem enged meg?
belealudtam ebbe és egy hosszú
történeten vagyok túl.
valaki figyelte, hogy mi történt?
elmondaná valaki?

Bolemant László (Ógyalla, 1968): költő, szerkesztő. Legutóbbi kötete: *un café allongé / kiutak* (Phoenix Polgári Társulás, Pozsony, 2016).